

Оплакування дощу

Наталія Горішна

Ти оплакував дощ. Дощ лупив по тобі,
Мов одного тебе помічав у юрбі.
Дощ періщив і бив, дощ сліпив і мочив,
Дер і душу, і плоть – ніби кігті точив.
Ти оплакував дощ. Він тебе не жалів:
Наче глину місив, розпластати хотів,
Зупиняв, спотикав і, збиваючи з ніг,
Білий світ затуляв, переходячи в сніг.
Ти оплакував дощ, наче долю свою,
Як по ній не іди – на краю, на краю...